

og det vilde unægtelig være uden Grænse, dersom nogen troede, at Toldbeskyttelsen kan føres op til imellem 35 og 50 pCt. uden at bringe Prisforhøjelse eller i hvert Tilfælde hindre Prisnedgang.

Derfor, da det sikkert ikke er muligt at bibringe Befolkningen den Opfattelse, tror jeg, det vilde være rigtigst at regne med, at Befolkningen anvender den almindelige Tankevirksomhed, som man i Almindelighed sætter i Funktion ved en saadan Lejlighed. Og hvordan ser det ærede Medlem Hr. Staunings Forslag da ud? Lad os tænke os dette Forslag anvendt paa Skotøjsindustrien, saaledes som det ærede Medlem selv var inde paa. Jeg skal her ganske se bort fra Spørgsmaalet om, hvorvidt det overhovedet er praktisk gennemførligt, og gaar altsaa ud fra den Forudsætning, at dette er Tilfældet.

Efter at Skotøjsindustrien har faaet paalagt en Told paa 24 pCt., vil den dermed have en Toldbeskyttelse paa ca. 36 pCt. af Værdien, og det betyder, at der paa et Par indførte Støvler af den almindeligst anvendte Type kommer en Told paa imellem 4 og 5 Kr.; af denne Told er de 3 Kr. det ærede Medlem Hr. Staunings særlige Importafgift. Hvis nu denne Støvle, jeg her taler om, virkelig indføres, efter at den nævnte Toldsats er paalagt, og de 3 Kr., som derigennem indkommer i Form af ekstra Importafgift, anvendes til Nedsættelse af de danske Støvlepriser, hvad er det da, der sker? Der sker dette, at den, som køber den indførte Støvle, betaler 3 Kr. ekstra, som anvendes til at nedsætte Prisen for den Mand, der køber danske Støvler. Men der sker en Ting til, som det forekommer mig, at det ærede Socialdemokrati skulde have skænket nogen Opmærksomhed.

Forholdet er det, at Indførselen indenfor Skotøjsindustrien ligesom indenfor en Række andre Industrier aldeles overvejende omfatter de billigste Varer, og det er saaledes paa dette Omraade som paa saa mange andre, at den mindre bemidlede Del af Befolkningen nødes til at bruge de ringere Kvaliteter. Efter dette Forslags Gennemførelse, der jo tilsigter en Procenttold, er det klart, at vil der overhovedet komme noget ind i Landet, bortset fra ubetydeligt af de fineste Sorter, vil det alene blive de allerbilligste Varer, der kan indføres og konkurrere trods den Told, der her paalægges. Vi maa ogsaa erindre, at en hel Del af det allerbilligste Fodtøj omfatter f. Eks. Lærredsfodtøj med Gummieller Lædersaal, en billig Vare, som den

danske Industri overhovedet ikke er i Stand til i Øjeblikket at producere tilstrækkeligt af.

Dette Toldpaalæg vil da betyde, at de økonomisk daarligt stillede, hver Gang de køber et Par Støvler, maa betale 3 Kr., for at de, der har Raad til at gaa med de bedste Kvaliteter, kan faa disse noget billigere. (*Hans Nielsen*: Det er fuldstændig urigtigt!). Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen siger, at det er ganske ved Siden af. Det ærede Medlem skulde da et Øjeblik, i Stedet for at afbryde mig, fordybe sig i, hvad der af Skotøjsfabrikanterne oplystes for Udvalget, at de meget vel kan konkurrere for det bedste, men derimod ikke for det daarligste Fodtøjs Vedkommende. Jeg vil overhovedet til det, der her foreligger, sige, at jeg har sjælden set en saa kynisk Form for indirekte Beskatning; den stiller enhver hidtil opstillet reaktionær Beskatningspolitik fuldstændig i Skygge. Den gamle konservative Toldpolitik gik ud paa at paalægge Afgifter, som ramte de fattigste haardest — det er forbeholdt det danske Socialdemokrati at foreslaa Toldafgifter, der betales af de fattigste og anvendes til Nedsættelse af Priserne for de rige.

Der er en Mulighed for, at det ikke gaar paa denne Maade, hvis nemlig Tolden er saa høj, at Indførselen fuldstændig standser. Og det vil utvivlsomt gaa saaledes paa en Række Punkter, at naar Tolden sættes op til imellem 35 og 60 pCt., vil Importen helt standse. Men hvad bliver da Tilfældet, hvis det sker? Ja, da bliver der jo ingen Afgift til at nedsætte Priserne for, og saa bliver der tilbage af det ærede Medlems Forslag kun en kæmpemæssig Told, der udelukker Konkurrence og giver Mulighed for at hindre enhver Prisnedsættelse. Og saa kommer der yderligere ud deraf, at Statskassen mister en Del Indtægter, der maa betales af Borgerne paa anden Maade — og vi hørte i Dag, at det ærede Medlem Hr. Stauning allerede er kommet saa vidt, at Statskassen desuden skulde udrede en Del Penge forlods for overhovedet at faa hele Ordningen i Gang fra først af.

Heroverfor vil antagelig det ærede Medlem Hr. Stauning sige, at han har hele 8 eller 9, tror jeg det er, Kontrolpunkter, der vil hindre, at Ordningen kan udnyttes. Det gælder imidlertid om al Kontrol i en Prisfaldsperiode, at Kontrolten kun kan hindre den Prisstigning, som ingen tænker paa, men ikke kan fremkalde den Prisnedgang, som er en Følge af Tilpasningen af hele det økonomiske Niveau i Landet.

Altsaa, det ærede Medlems Forslag